

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 2002

N:o 147—154

SISÄLLYS

N:o		Sivu
147	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	433
148	Laki maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n muuttamisesta	436
149	Laki maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	437
150	Laki yrittäjien eläkelain 17 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	438
151	Laki merimieseläkelain 11 §:n muuttamisesta	439
152	Tasavallan presidentin asetus kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ensimmäisen ja toisen lisäpöytäkirjan voimaansaatamisesta	441
153	Valtioneuvoston asetus merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan	442
154	Valtioneuvoston asetus vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttamisesta	444

N:o 147

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 2 § ja 10 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 2 § laeissa 707/1965, 257/1981, 607/1984, 559/1993, 1482/1995 sekä 1057/1997 ja 10 a §:n 3 momentti mainitussa laissa 559/1993, sekä lisätään lakiin uusi 1 d §, seuraavasti:

1 d §

Työsuhteessa olevana pidetään myös johtavassa asemassa olevaa osakeyhtiön toimihenkilöä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa olevaa henkilöä, ei kuitenkaan,

1) jos johtavassa asemassa oleva osakeyhtiön toimihenkilö joko yksin tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa omistaa enemmän kuin puolet yhtiön osakepääomasta;

2) jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden omistamien osakkeiden äänimäärä on enemmän kuin puolet kaikkien osakkeiden äänimäärästä;

3) jos muussa yhteisössä johtavassa asemassa olevalla henkilöllä on katsottava olevan yhteisössä sanottua vastaava määräämisvalta.

Avoimen yhtiön yhtiömiestä tai muun yhteisön sellaista osakasta, joka on henkilökohtaisesti vastuussa yhteisön sitoumuksista, ei pidetä tätä lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

2 §

Työsuhteen ei katsota keskeytyneen yrityksen omistajan tai haltijan vaihtumisen johdosta.

HE 251/2001
StVM 1/2002
EV 2/2002

Työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa päättyneen sen päivän lopussa, jolta sen perusteella viimeksi maksettiin palkkaa ennen työsuhteen katkeamista taikka 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun työkyvyttömyyden tai 4 e §:ssä tarkoitetun yksilöllisen varhaiseläkkeen alkamista. Jos työsuhteen jatkuessa työnteko ja palkanmaksu ovat yhdenjaksoisesti keskeytyneinä enintään vuoden ajan, työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa jatkuneen yhdenjaksoisesti. Jos työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneinä yhdenjaksoisesti kuitenkin yli vuoden ajan, työsuhteen katsotaan päättyneen sen päivän lopussa, jolta työntekijälle on viimeksi maksettu eläkepalkkaan 7 e §:n mukaisesti luettavia erää mainitun vuoden kuluessa työnteon ja palkanmaksun keskeytymisestä.

Jos työntekijä jatkaa työntekoa sen jälkeen, kun työsuhde on päättynyt 2 momentin perusteella, katsotaan hänen olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa. Niin ikään katsotaan työntekijän, joka saa 4 f §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä, olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa hänen jatkaessaan työntekoa osa-aikatyössä.

Jos työntekijän työansio on työsuhteen vielä jatkuessa vähintään kuutena viimeksi kuluneena kalenterikuukautena kunakin ollut 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittua rajamäärää pienempi, työnantaja voi ilmoittaa tämän lain alaisen työsuhteen myös päättyneeksi aikaisintaan kuitenkin kuudennen kalenterikuukauden lopussa. Aikaa, jona työntekijä on asevelvollisena suorittanut palvelusta vakinaisessa väessä, ei myöskään lueta työsuhteen jatkumisaikaan.

Jos työntekijän säännöllisenä pidettävä työaika tämän lain alaisessa, vähintään kolme vuotta jatkuneessa työsuhteessa muuttuu muissa kuin 2—4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja hänen palkkansa samalla alenee vähintään yhdellä neljänneksellä tai nousee vähintään yhdellä kolmanneksella eikä työajan muutosta ole tarkoitettu tilapäiseksi, katsotaan työntekijän muutoksen jälkeen olevan uudessa työsuhteessa, jollei 7 d §:stä muuta johdu. Uuden työsuhteen katsotaan tällöin alkaneen sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana muutos työajassa on tapahtunut. Työsuhteen ei

kuitenkaan katsota välillä päättyneen, jos edellisessä virkkeessä tarkoitetun uuden työsuhteen alkamisesta ei eläketapahtuman satua ole kulunut kahta vuotta.

Mitä edellä 5 momentissa säädetään, sovelletaan muiden edellytysten täytyessä myös silloin, kun muutos työajassa on tapahtunut asteittain, jos työntekijän tai työnantajan ilmoituksen johdosta tulee selvitetyn, että palkka on alentunut tai noussut sanotussa momentissa tarkoitetussa määrin enintään kolmen vuoden kuluessa ensimmäisestä muutoksesta lukien. Vertailtaessa eri ajankohtien työansioita ne on tarkistettava 9 §:n mukaisesti. Sovellettaessa 5 momentin toista virkettä katsotaan työajan muutoksen tapahtuneen silloin, kun työaika ensimmäisen kerran muuttui.

Työsuhde, joka on jatkunut vähintään kymmenen vuotta sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 54 vuoden iän, päätetään sanotun vuoden lopussa. Jollei työsuhde ole edellä mainittuna ajankohtana jatkunut kymmentä vuotta, se päätetään sen vuoden lopussa, jona kymmenen vuotta täyttyy. Työsuhdetta ei kuitenkaan päätetä enää sen vuoden jälkeen, jonka aikana työntekijä täyttää 62 vuotta. Työntekijän jatkaessa työntekoaan hänen katsotaan olevan uudessa työsuhteessa. Työsuhteen ei kuitenkaan katsota päättyneen, jos työntekijän palkka on tässä työsuhteessa alentunut sellaisen poikkeuksellisen syyn johdosta, joka on ilmaantunut ennen työsuhteen tässä momentissa tarkoitettua päättymistä, ja jos 7 d §:n soveltamisen edellytykset tällöin täyttyvät.

Sen estämättä, mitä 5—7 momentissa säädetään työsuhteen päättymisestä, katsotaan työsuhteen jatkuneen yhdenjaksoisena 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vuoden aikaa laskettaessa sekä 4 §:n 4 momenttia ja 12 §:ää sovellettaessa.

10 a §

Asianomaisen työntekijän tai työnantajan hakemuksesta on eläkelaitoksen annettava päätös siitä, onko työsuhteeseen sovellettava 2 §:n 5 tai 6 momenttia ja myönteisessä tapauksessa vahvistettava näin päättyneestä työsuhteesta muodostuva vastainen eläkeoikeus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Lain 2 §:n 2 momenttia sovelletaan työ-

suhteisiin, joissa työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneet tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 148

L a k i**maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969)
 1 §:n 2 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1282/2001, seuraavasti:

1 §	työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 d §:n
Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan	mukaisesti työsuhteessa olevana.
6) henkilöä, joka harjoittaa 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa osakeyhtiön lukuun edellyttäen, ettei häntä ole pidettävä	Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maa- liskuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 149

L a k i

maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 19 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 655/2000, seuraavasti:

19 §
 Jollei tästä laista muuta johdu, soveltuvien osin on lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2—3 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa, 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a ja 10 c §:ssä, 11 §:n 2 ja 11 momentissa, 12 §:n

1 momentin 5 kohdassa sekä 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 150

L a k i**yrittäjien eläkelain 17 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 656/2000, seuraavasti:

17 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2—3 momentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h ja 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa sekä 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 ja 10 c §:ssä, 11 §:n 2 ja 11 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 4 momentissa sekä 14, 16,

17, 17 a—17 c, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan yrittäjien eläkelain 17 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annettu laki (34/2002).

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 151

Laki

merimieseläkelain 11 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 11 §, sellaisena kuin se on laeissa 1346/1990, 1595/1993 ja 1745/1995, seuraavasti:

11 §

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palveluajaksi luetaan kunkin työsuhteen osalta erikseen aika työsuhteen alkamisesta työsuhteen päättymiseen. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palveluajaksi muunnetaan, siten kuin eläkekassan päätöksellä tarkemmin määrätään, lisäksi aika, jonka perusteella vastikkeena tai muuna vastaavana suoritettava ylityökorvaus maksetaan työsuhteen päättyessä. Työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa päättyneen sen päivän lopussa, jolta sen perusteella viimeksi maksettiin palkkaa ennen työsuhteen katkeamista taikka 15 §:ssä tarkoitetun työkyvyttömyyden tai yksilöllisen varhaiseläkkeen alkamista. Jos työsuhteen jatkuessa työnteko ja palkanmaksu ovat yhdenjaksoisesti keskeytyneinä enintään vuoden ajan, työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa jatkuneen yhdenjaksoisesti. Jos työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneinä yhdenjaksoisesti kuitenkin yli vuoden ajan, työsuhteen katsotaan päättyneen sen päivän lopussa, jolta työntekijälle on viimeksi maksettu 16 a §:ssä tarkoitettuun eläkepalkkaan luettavia eriä mainitun vuoden kuluessa työnteon ja palkanmaksun keskeytymisestä.

Jos työntekijä jatkaa työntekoa sen jälkeen, kun työsuhde on päättynyt 1 momentin perusteella, katsotaan hänen olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa. Niin ikään katsotaan työntekijän, joka saa 14 b §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä, olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa hänen jatkaessaan työntekoa osa-aikatyössä.

Työsuhteen ei 1 momenttia sovellettaessa katsota keskeytyneen yrityksen omistajan tai haltijan vaihtumisen johdosta.

Eläkettä määrättäessä katsotaan kaikkien työntekijän saman kalenterivuoden aikana olleiden sellaisten työsuhteiden, jotka kestävät alle viisitoista päivää, muodostavan yhden työsuhteen.

Aikaa, jona työntekijä on asevelvollisena suorittanut palvelusta vakinaisessa väessä, ei kuitenkaan lueta työsuhteen jatkumisaikaan.

Jos työkyvyttömyys on johtunut sellaisesta sairaudesta, viasta tai vammasta, joka henkilöllä oli työsuhteen alkaessa, ei sitä työssäoloaikaa, jonka alkamisesta työkyvyttömyyden alkamiseen ei ole kulunut vähintään yhtä vuotta, oteta huomioon työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä.

Työsuhde, joka on jatkunut vähintään kymmenen vuotta sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 54 vuoden iän, päätetään sanotun vuoden lopussa. Jollei työsuhde ole edellä mainittuna ajankohtana jatkunut kymmentä vuotta, se päätetään sen vuoden lopussa, jona kymmenen vuotta täyttyy. Työsuhdetta ei kuitenkaan päätetä enää, jos aika työsuhteen päättymisestä 14 §:ssä säädettyyn eläkeikään voi muodostua kolmea vuotta lyhyemmäksi. Työntekijän jatkaessa työntekeään hänen katsotaan olevan uudessa työsuhteessa. Työsuhteen ei kuitenkaan katsota päättyneen, jos työntekijän palkka on tässä työsuhteessa alentunut sellaisen poikkeuksellisen syyn johdosta, joka

on ilmaantunut ennen työsuhteen tässä momentissa tarkoitettua päättymistä, ja jos 16 d §:n soveltamisen edellytykset tällöin täyttyvät.

Sen estämättä, mitä 7 momentissa säädetään työsuhteen päättymisestä, katsotaan työsuhteen jatkuneen yhdenjaksoisena työntekijän eläkelain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vuoden aikaa laskettaessa sekä 3 a §:ää ja 6 momenttia sovellettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Lain 11 §:n 1 momenttia sovelletaan työsuhteisiin, joissa työnteke ja palkanmaksu ovat keskeytyneet tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 152

Tasavallan presidentin asetus

kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ensimmäisen ja toisen lisäpöytäkirjan voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Strasbourgissa 4 päivänä marraskuuta 1993 tehdyt kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 16-17/1991) ensimmäinen ja toinen lisäpöytäkirja, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 29 päivänä lokakuuta 1993 ja jotka Suomi on allekirjoittanut hyväksymisvaraumitta 4 päivänä marraskuuta 1993,

tulevat Suomen osalta kansainvälisesti voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Lisäpöytäkirjojen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 17/2002)

N:o 153

Valtioneuvoston asetus

merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 394/2001, seuraavasti:

1 § Sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu peruskorvaus suoritetaan merkittävistä ja kalliista lääkkeistä seu-	raavien sairauksien hoidossa edellyttäen, että erillisselvityksellä on osoitettu riittävä hoidollinen peruste ja että muut korvattavuuden edellytykset täyttyvät:
Lääke	Sairaus
Kasvuhormoni	Lasten vaikeat kasvuhäiriöt ja aikuisten vaikea kasvuhormonin puute erityisin käyttöaihein
Interferoni alfa	Eräät kasvainsairaudet ja virusmaksatulehduksen muodot erityisin käyttöaihein
Interferoni beeta ja muut merkittävät ja kalliit MS-taudin hoidossa käytettävät lääkkeet	Aaltoileva ja aaltoilevaan läheisesti rinnastettava MS-tauti erityisin käyttöaihein
Dornaasi alfa	Kystiseen fibroosiin liittyvä vaikea keuhkosairaus erityisin käyttöaihein
Takrolimuusi	Elimensiirron jälkitila erityisin käyttöaihein
Erytropoietiini ja darbepoietiini	Eräät munuaissairauteen, syöpäsairauteen tai kemoterapiaan liittyvät anemiat ja valmistautuminen eräisiin toimenpiteisiin erityisin käyttöaihein
Takriini, donepetsiili, rivastigmiini, galantamiini ja muut merkittävät ja kalliit Alzheimerin taudin hoidossa käytettävät lääkkeet	Merkittävää toiminnallista haittaa aiheuttava Alzheimerin tauti erityisin käyttöaihein

Paklitakseli, doketakseli ja muut merkittävät ja kalliit solunsalpaajat	Eräät syöpäsairaudet erityisin käyttöaihein
Merkittävät ja kalliit erektiohäiriöiden hoidossa käytettävät lääkkeet	Vaikeasta perustaudista johtuva vaikea erektiohäiriö erityisin käyttöaihein
Naltreksoni	Opiaattiriippuvuuden jälkitila ja alkoholiriippuvuus erityisin käyttöaihein
Orlistaatti, sibutramiini ja muut merkittävät ja kalliit liikalihavuuden hoidossa käytettävät lääkkeet	Sairaallinen liikalihavuus erityisin käyttöaihein
Etanersepti, infliksimabi ja muut merkittävät ja kalliit reumasairauksien hoidossa käytettävät lääkkeet	Eräät reumasairaudet ja suolistotulehdukset erityisin käyttöaihein
Klopidogreeli	Suuren veritulppavaaran aiheuttavat sairauksen erityisin käyttöaihein
Imatinibi	Eräät syöpäsairaudet erityisin käyttöaihein

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa voidaan ryhtyä täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tällä asetuksella kumotaan valtioneuvoston 15 päivänä marraskuuta 2001 antama asetus (998/2001) merkittävistä ja kalliista sairausvakuutuslain 9 §:n 4 momentin mukaan korvattavista lääkkeistä ja sairauksista, joiden hoitoon ne korvataan.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Lauri Pelkonen

N:o 154

Valtioneuvoston asetus

vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, 13 päivänä tammikuuta 1994 annetun valtioneuvoston päätöksen (34/1994) 1 §,

sellaisena kuin se on osaksi asetuksissa 382/2000, 897/2000, 125/2001 ja 489/2001, seuraavasti:

1 §
Sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vaikeita ja pitkäaikaisia sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia

5 a §:ssä tarkoitettuja lääkkeitä, joista korvataan 100 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, ovat:

Sairaus**Lääkeaine**

Leukemiat, muut pahanlaatuiset veri- ja luuydintaudit sekä pahanlaatuiset imukudostaudit

- 1) aklarubisiini
- 2) altretamiini
- 3) amsakriini
- 4) beetametasoni
- 5) bleomysiini
- 6) buprenorfiini
- 7) busulfaani
- 8) deksametasoni
- 9) dekstropoksifeeni
- 10) doksorubisiini
- 11) epirubisiini
- 12) etoposidi
- 13) fentanyl
- 14) filgrastiimi
- 15) fluorourasiili
- 16) hydrokortisoni
- 17) hydroksikarbamidi
- 18) idarubisiini

- 19) ifosfamidi
- 20) imatinibi
- 21) interferonialfa luonnollinen
- 22) interferonialfa-2a
- 23) interferonialfa-2b
- 24) kalsitoniini
- 25) kalsiumfolinaatti
- 26) kalsiumlevofolinaatti
- 27) karmofuuri
- 28) karmustiini
- 29) klodronaatti
- 30) klorambusiili
- 31) lenograstiimi
- 32) lomustiini
- 33) melfalaani
- 34) merkaptopuriini
- 35) mesna
- 36) metadoni
- 37) metotreksaatti
- 38) metyyliiprednisoloni
- 39) miltefosiini
- 40) mitoksantroni
- 41) molgramostiimi
- 42) morfiini
- 43) oksikodoni
- 44) pamidronaatti
- 45) pentatsosiini
- 46) petidiini
- 47) prednisoloni
- 48) prednisoni
- 49) prokarbatsiini
- 50) syklofosfamidi
- 51) sytarabiini
- 52) tioguaniini
- 53) tramadoli
- 54) triamsinoloni
- 55) trofosfamidi
- 56) vinblastiini
- 57) vindesiini
- 58) vinkristiini

Pahanlaatuiset kasvaimet, joita ei ole edellä
erikseen mainittu

-
- 1) akklarubisiini
 - 2) altretamiini
 - 3) beetametasoni
 - 4) bleomysiini
 - 5) buprenorfiini
 - 6) busulfaani
 - 7) daktinomysiini
 - 8) deksametasoni
 - 9) dekspropoksifeeni
 - 10) doketaksieli
 - 11) doksorubisiini

- 12) epirubisiini
- 13) etoposidi
- 14) fentanyl
- 15) fluorourasiili
- 16) gempitabiini
- 17) hydrokortisoni
- 18) hydroksikarbamidi
- 19) ifosfamidi
- 20) imatinibi
- 21) interferonialfa luonnollinen (melanooma ja munuaissyöpä)
- 22) interferonialfa-2a (melanooma ja munuaissyöpä)
- 23) interferonialfa-2b (melanooma ja munuaissyöpä)
- 24) kalsitoniini
- 25) kalsiumfolinaatti
- 26) kalsiumlevofolinaatti
- 27) karboplatiini
- 28) karmofuuri
- 29) karmustiini
- 30) klodronaatti
- 31) klorambusiili
- 32) lomustiini
- 33) medroksiprogesteroni
- 34) melfalaani
- 35) merkaptopuriini
- 36) mesna
- 37) metadoni
- 38) metotreksaatti
- 39) metyyliprednisoloni
- 40) miltefosiini
- 41) mitoksantroni
- 42) mitomysiini
- 43) mitotaani
- 44) morfiini
- 45) oksikodoni
- 46) paklitakseli
- 47) pamidronaatti
- 48) pentatsosiini
- 49) petidiini
- 50) prednisoloni
- 51) prednisoni
- 52) prokarbatsiini
- 53) sisplatiini
- 54) syklofosfamidi
- 55) sytarabiini
- 56) teniposidi
- 57) topotekaani
- 58) tramadoli
- 59) triamsinoloni
- 60) trofosfamidi

- 61) vinblastiini
- 62) vindesiini
- 63) vinkristiini
- 64) vinorelbiini

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Lauri Pelkonen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 147—154, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904